

Een doodgewoon dessert

(Just Desserts)

Interactief moordmysterie
in twee bedrijven
op te lossen met behulp van het publiek

door

CRAIG SODARO

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DOODGEWOON DESSERT – JUST DESSERTS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1995 Eldridge Publishing Company
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: 4 vrouwen, 1 man

Commissaris Hendrik Snijders: oude humeurige politiechef

Erna Vogel: ijzige bibliothecaresse

Gritta “Scooter” Zwartjes: levendige volkse eigenares van een nagelstudio

Margot Brandsen: rijkste vrouw van de stad

Juf Pool: gepensioneerde onderwijzeres

Rekwisieten:

Naast de aanwijzingen zijn ook nog nodig:

de drie desserts

uniform en overjas voor de commissaris

jassen voor de drie inzendsters

een afvalbak in de buurt van het speelveld

een koksmuts, een jasschort, een notitieblok met pen voor de commissaris

gebaksvorken en servetten

drie klapstoelen

zakdoek voor Erna

Geluiden: *(eventueel)*

Sneeuwstorm

Politiesirene

Situatie:

Het stuk kan zowel in een theaterzaal als in elke andere ruimte gespeeld worden, want er is nauwelijks decor nodig en maar een klein aantal rekwisieten. Er dient een tafel te staan groot genoeg voor drie desserts. Bij de ingang vindt men de aankondiging:

“GROTE FINALE DESSERT BAKWEDSTRIJD - ALLES VOOR HET GOEDE DOEL”.

Tijd en plaats van de voorstelling kunnen daarbij geplaatst. Een leuk idee is het om na de voorstelling het gebak te verkopen. Naast “normale” voorstellingen is het stuk is ook heel geschikt om tijdens een diner (voor het dessert) gespeeld te worden. Op het programma van de voorstelling kan ruimte worden opengelaten voor het maken van notities.

Aanwijzingen:

Op verschillende plekken in de ruimte dienen aanwijzingen geplaatst te worden die kunnen leiden tot het vinden van de moordenaar. Deze aanwijzingen worden voor of tijdens de voorstelling op de bestemde plaats achtergelaten.

Hieronder een lijst van voorwerpen die daarbij van nut zijn voor het publiek.

1. BRIEF VAN COMMISSARIS: Voor de voorstelling moet de brief van de commissaris onder een stoel in de zaal geplakt worden.
2. BOEKJE MET BANKOVERZICHTEN: Dit is een boekje van een privé-rekening van Margot Brandsen. Er zitten enkele bankoverzichten in met normaal bankverkeer van kleinere ontvangsten en uitgaven met een saldo van iets meer dan € 10.000,00. In de week voor de dood van Snijders is de rekening bijna leeggehaald t.g.v. een opname van € 10,000,00. Dit bankoverzichtenboekje is te vinden in de jas van Margot die ze bij haar eerste opkomst over een stoel in de zaal hangt.

3. FRAGMENT VAN NOTITIE: In een zak van Margots jas moet ook een flard papier te vinden zijn waarop een deel van een zin is te lezen:*op dinsdag of anders zijn de gevolgen voor u. U weet welke...* Laat een klein hoekje papier zichtbaar uit de zak steken.
4. PLANTENBOEK: Een plantenboek met een Ex Libris met de naam Erna Vogel laat zij bij haar eerste opkomst op een tafel dichtbij de stoel met haar jas liggen.
5. BRIEVEN: Erna gooit daarna ook een bundeltje brieven in een afvalbak naast het speelvlak. Het zijn een aantal korte brieven van Hendrik die geïnterpreteerd kunnen worden als liefdesbrieven. In een van de brieven wordt gevraagd om “vergeving voor het verschrikkelijke wat ik gedaan heb”
6. GEDENKPLAAT: Op een wand in de zaal hangt een gedenkplaat waarop de tekst: “ereleden van zangvereniging (*naam plaatselijke zangvereniging bijv.*)” Op de fictieve lijst lezen we o.a. de namen van Gritta Thomassen en Tommy Thomassen.
7. KRANTENKNIPSEL: Scooter hangt bij haar eerste opkomst ook een jas over een stoel. In die jas zit een kopie van een krantenknipsel met de kop: “niet terug van tijdelijk verlof” waarna een heel kort bericht volgt: “Tommy Thomassen, in 1988 tot 25 jaar gevangenschap veroordeeld voor inbraak met diefstal, is niet teruggekeerd van een proefverlof. Thomassen heeft herhaaldelijk verklaard onschuldig te zijn aan de overval op juwelier Kramer”.
8. DREIGBRIEF: Juf Pool maakt een dreigbrief openbaar die op de commissaris is gevonden na zijn dood De letters van de tekst zijn geknipt uit tijdschriften en vormen samen de zin: “ bereid je voor op je dood” Op de envelop van de brief heeft de commissaris gekrabbeld: “als ik sterf, kijk onder stoel”

Het is een goed idee om voor de voorstelling enkele mensen te regelen die vanuit het publiek de aanwijzingen onthullen, voor het geval dat niemand uit het publiek uit eigen beweging reageert. Diezelfde mensen kunnen ook een oogje houden op de speurtocht van het publiek.

EERSTE BEDRIJF

(Juf Pool, het hoofd van de Dessert Bakwedstrijd, begroet het binnenkomende publiek en geeft aan waar men plaats kan nemen. Als iedereen zit verlaat Juf Pool de zaal. Dan komt Erna binnen. Ze draagt haar jas. Ze zet haar dessert op de tafel, legt er een servet bij, begeeft zich dan tussen het publiek waar aan een kant twee stoelen onbezet ("gereserveerd") zijn. Ze hangt haar jas over een stoel. Een boek dat ze meedroeg bergt ze op in die jas. Uit een jaszak haalt ze een bundeltje brieven, deze gooit ze in een afvalbak naast het speelveld. Waar ze opgekomen is, gaat ze nu weer af. Even later komt Juf Pool achter in de zaal op. Ze kijkt nerveus rond)

JUF POOL: O, lieve help, het is al bijna tijd... heeft iemand de commissaris gezien? Commissaris Snijders? Hendrik Snijders. *(ze begeeft zich tussen het publiek)* U kent de commissaris toch wel? Hij is per slot van rekening al meer dan tien jaar hoofd van de politie hier, ooit begonnen als brigadier en uiteindelijk opgeklimmen tot commissaris. Enig idee waarom hij zo laat kan zijn? Ach, ik had me ook me ook niet om moeten laten praten door het comité. Maar Snijders moest en zou de bakwedstrijd jureren. Ik bedoel, hij zal heus wel onpartijdig zijn enzovoort, maar hij is niet bepaald de alleraardigste persoon. Ik weet niet of u wel eens op het bureau bent geweest, mevrouw? Nou, dan weet u wel hoe hij zijn minderen af kan blaffen en even gemakkelijk ook de bezoekers schoffeert. Om over de arrestanten maar te zwijgen! En een kat die hem voor de benen loopt kan een doodschop krijgen. Hij heeft meer iets met honden... hij had zelf ooit zo'n valse herder. Van dat beest heeft hij leren blaffen, denk ik. Hij hield meer van dat beest dan van zichzelf, wat eerlijk gezegd allebei voor mij niet voor te stellen gevoelens zijn. Bravo heette dat monster, en niet te geloven, hij had het dier in camouflagekleuren laten verven!

COMMISSARIS: *(op vanachter uit de zaal)* Waar is Juf Pool?

JUF POOL: Warempel, daar is de commissaris! U hebt het toch nog gehaald!

COMMISSARIS: Ondanks dat rotweer! Het sneeuwt zoals het nog nooit gedaan heeft! *(trekt zijn overjas uit, daaronder draagt hij een uniform)*

JUF POOL: Wij begonnen ons al zorgen te maken. We hadden vijf minuten geleden al met de Grote Bakfinale willen beginnen.

COMMISSARIS: Die Bakfinale kan mijn natte rug op!

JUF POOL: Het is wel allemaal voor het Goede Doel, commissaris Snijders.

COMMISSARIS: Mijn “Goede Doel” ligt thuis. Ik heb daar een tas vol zaken die ik nog door moet nemen!

JUF POOL: Het is goed voor u om eens rust te nemen en ook eens op deze manier onder de mensen te komen.

COMMISSARIS: Rust? U hebt makkelijk praten als gepensioneerd lerares.

JUF POOL: Op uw leeftijd kunt u toch zelf ook al met pensioen. Ik weet zeker dat niemand zo’n stap van u zou berouwen. Oh! Ik bedoel dit natuurlijk niet echt zoals het klinkt, maar...

COMMISSARIS: U bedoelt het wel zo en ik weet zeker dat velen dat feit zouden vieren. En menige crimineel zou de vlag uitsteken, die ze natuurlijk eerst nog moeten stelen. Want dan komt in plaats van een doortastende commissaris zo een die inzit over de rechten van de crimineel. Maar zolang ik leef, zal ik ervoor zorgen dat dit tuig hun gerechte straf niet ontloopt!

JUF POOL: Over “gerecht” gesproken, zullen we dan maar...?

COMMISSARIS: Waar ben ik aan begonnen! Ik haat dat zoete spul.

JUF POOL: Dat verbaast me niet. *(leidt de commissaris door de zaal naar voor)*

COMMISSARIS: *(volgt haar)* Al die zoetigheid is nergens anders goed voor dan om je tanden te laten rotten... het doet bovendien ook nog iets idioots met het bloed. Het ontnemt de mens zijn natuurlijke agressie. En waar blijft de mens zonder agressie? Ik zeg altijd: eet vlees! Geen zoetigheid maar heel veel vlees. Hoe roder hoe beter. Dat houdt je overeind. Dat houdt je waakzaam.

JUF POOL: Goed, goed. Wij zijn natuurlijk zeer vereerd dat u ons vandaag enkele van uw persoonlijke voedingsregels hebt willen voorhouden.

COMMISSARIS: Bah! U geeft er geen fluit om wat ik eet of niet eet, Juf Pool. U bent gewoon een bemoeizieke regelnicht die dit soort evenementen organiseert om het gevoel te krijgen dat u nog iets nuttigs doet in dat beetje tijd dat u nog resteert op deze aardkloot.

JUF POOL: Het geld wat dit “evenement” opbrengt helpt mensen die het minder goed hebben dat wijzelf.

COMMISSARIS: De enige reden waarom zij het minder goed hebben is dat zij het verrekken zich uit te sloven om het beter te krijgen.

JUF POOL: Dat gelooft u toch zelf niet!

COMMISSARIS: Nee, ik zeg het alleen maar om mezelf te horen praten. Natuurlijk geloof ik dat! Met heel mijn hart! Er is in dit land niemand arm behalve dan door zijn eigen schuld. Er zijn meer dan genoeg banen. Onderweg naar hier zag ik bij twee hamburgerrestaurants borden met “Medewerkers gevraagd. € 5.00

per uur.” Nu, dan moet u mij niet vertellen dat er geen banen zijn voor iemand die echt wil werken.

JUF POOL: Maar, meneer de commissaris...

COMMISSARIS: Ik ben niet van plan om naar uw softe nonsens te luisteren, Juf Pool. U hebt over al die jaren voor de klas al genoeg kinderzieltjes bedorven met uw filosofietjes.

JUF POOL: Ik heb altijd geprobeerd twee kanten van de zaak te laten zien.

COMMISSARIS: En daar zit u al fout! Er zijn geen twee kanten aan deze zaak! De mensen moeten met hun luie reet van de bank afkomen en er op uit gaan en werken, werken, werken! Alleen op die manier geeft het leven wat voldoening.

JUF POOL: Maar die mensen dan die daartoe niet in staat zijn?

COMMISSARIS: Iedereen is daartoe in staat! Kent u Mark Makelaar?

JUF POOL: Ik geloof niet dat ik het genoeg heb.

COMMISSARIS: Prima knul. Kwam uit een groot gezin. Die zijn het beste. Die leren de handen uit de mouwen steken. Mark wilde straaljagerpiloot worden. Toen hij nog een snotneus was keek hij al de vliegtuigen na en zei dan: “Als ik groot ben word ik piloot.”

JUF POOL: Ja, ja, en hij werkte keihard en nu is hij president-directeur van de K.L.M.

COMMISSARIS: Mis! Wat ik nog niet vertelde was dat Mark niet het helderste sterretje aan de hemel was. Eigenlijk kwam het nog goed uit dat hij op zekere dag een beroerte kreeg. Want hij gaf het daarna niet op! Hij kreeg het voor elkaar een baan te krijgen bij Jet Burger, zo'n hamburgertent bij Schiphol.

JUF POOL: Die tent die door de keuringdienst van waren werd gesloten?

COMMISSARIS: Dat heeft er geen barst mee te maken. Mark moest bij zijn werk daar een soort pilotenuniform aan en hij was zo trots als een pauw in de paartijd. Maar ja, op een dag was hij aan het frituren en kreeg hij een spat heet vet in zijn oog. Verloor het hele gezicht aan één oog en het andere oog ook nog voor de helft.

JUF POOL: Wat is dat tragisch!

COMMISSARIS: Ach wat, tragisch. Ja, Mark had natuurlijk naar de bijstand kunnen gaan. Maar hij wilde geen liefdadigheid. Hij wilde nog steeds vliegen!

JUF POOL: En hij kon nauwelijks meer zien!

COMMISSARIS: Een echte vent legt zich daar niet bij neer! Die jongen, geweldig, ik zal dat nooit vergeten, hij ging gewoon door en vond het pilotenkussen uit. Dat is een opgevuld kussen voor in het vliegtuig. Er zitten van die klittenbanddingetjes aan, zodat je het, precies zoals

jij het wilt, aan je stoel kan hechten. Hij begon die dingen te verkopen en nu heeft hij een groot bedrijf en maakt er duizenden per dag! Maar nu komt het: hij heeft nu zijn eigen vliegtuig en laat zich vliegen om overal op deze aardkloot orders binnen te halen.

JUF POOL: Dat was... heel informatief, commissaris.

COMMISSARIS: Dat dacht ik ook. Het is heel ander verhaal dan die softe onzin die u uitkraamt.

JUF POOL: Ik stel voor dat we nu maar eens aan de wedstrijd beginnen.

COMMISSARIS: Wat moet ik eigenlijk doen?

JUF POOL: Wel, we hadden eenenveertig inzendingen, een mooi succes zou ik zeggen! Ik vind dat al degenen die meegedaan hebben, en er zijn er velen in de zaal vanavond, een groot applaus verdienen! Bedankt allemaal! *(ze zorgt voor een applaus van het publiek)* Zoveel heerlijke desserts. Ik ben heel wat pondjes aangekomen alleen al door het lezen van de recepten.

COMMISSARIS: Wat dan ook duidelijk te zien is.

JUF POOL: De gang van zaken was als volgt: we lazen ieder recept en beoordeelden of het in iedere keuken gemakkelijk te maken was. Meneer Albrecht, hier, bijvoorbeeld... ja, uw recept voor "apenbroodje orang-oetang", verschillende ingrediënten die u voorschrijft zijn toch niet in elke supermarkt te verkrijgen. En mevrouw Ellengram, uw recept voor dat Navajo brood schrijft een buitenoven voor van ongebakken steen. Daar zijn er niet al te veel van in onze stad, dus moesten we, hoe overheerlijk uw gebak waarschijnlijk zal zijn, uw recept terzijde schuiven. Zo kwamen we uiteindelijk uit op drie recepten. Nu is het aan u, meneer de commissaris, om te beslissen welke van de drie het beste recept is. Wij doneren dan € 5000,00 naar het favoriete goede doel van de winnares.

COMMISSARIS: En als ik ze alledrie niet lekker vind?

JUF POOL: U moet er één kiezen.

COMMISSARIS: Ik moet niks.

JUF POOL: Maar ze zijn alledrie echt heerlijk. Ze zijn gemaakt door de allerbeste kokkinnen van de stad.

COMMISSARIS: Wie bijvoorbeeld?

JUF POOL: Scooter Zwartjes bijvoorbeeld.

COMMISSARIS: Kan Scooter koken? Ik heb haar al op van alles betrap maar niet op het bezit van hersenen.

JUF POOL: Wel, ze kwam op de proppen met een heerlijke frambozentaart. En dan nog Erna Vogel, zij brengt een...

COMMISSARIS: Die ouwe taaie vrijster van de bibliotheek?

JUF POOL: Commissaris Snijders! Mevrouw Vogel brengt een smakelijke familiecake. Ik weet zeker dat u die zal waarderen. Ze noemt die: de Voordelige-Vruchten-Cake. En onze derde deelneemster is Margot Brandsen.

COMMISSARIS: (*verbaasd*) Brandsen? Brandsen? Van de rijke Brandsen?

JUF POOL: Ja, zij heeft een prachtige Brandsen Taart bereid. Goed, waar heb ik uw notitieblok gelaten?

COMMISSARIS: Waar heb ik die voor nodig?

JUF POOL: Voor het noteren van de punten die u geeft.

COMMISSARIS: Krijg nou het heen en weer! Als ik geweten had dat ik nog wat moest noteren had ik beslist “nee” gezegd.

JUF POOL: Gaat u mee, meneer de commissaris, ik denk dat ik het achter heb laten liggen. (*Juf Pool neemt de commissaris mee, beiden achter af. Margot en Scooter komen op vanuit de zaal. Ze dragen hun nog toegedekte baksels. Tijdens hun gesprek doen zij hun jassen uit en leggen die op de nog lege stoelen.*)

MARGOT: Ik heb geen zin om het hier verder over te hebben, mevrouw Zwartjes.

SCOOTER: Hoezo “mevrouw Zwartjes”? Ik heet Scooter en dat weet jij al zo’n beetje van je geboorte af.

MARGOT: Nauwelijks.

SCOOTER: Jij weet best dat mijn moeder gewend was mij mee te nemen als ze bij jullie kwam schoonmaken. En dan zei jij altijd dat ik in de bijkeuken moest blijven vanwege dat ik zo vuil zou wezen.

MARGOT: Ik kan me daar niets van herinneren.

SCOOTER: “Scooter Thomassen” zei je dan als mijn Mama boven aan het afstoffen was: “Je bent zelf ook een stuk vuil.”

MARGOT: Is dat zo, mevrouw Zwartjes? (*Margot en Scooter gaan al pratend naar de tafel met hun baksels*)

SCOOTER: Nou doe je het weer! Ik ben gewend aan “Scooter”, daar ben ik mee opgegroeid. En nou zijn we zomaar samen in een bakwedstrijd. Da’s toch grappig.

MARGOT: Ja, ik lach me wild.

SCOOTER: Dat had ik nooit kunnen bedenken. Als kind dacht ik, die wordt wel een soort koningin ofzo.

MARGOT: En bent u nu teleurgesteld?

SCOOTER: Mens, je had altijd van die mooie opsmukkieren en van dat heel mooi geverfde haar.

MARGOT: (*ontstemd*) Ik verfde mijn haar nooit!

SCOOTER: Kom nou! Mij hou je niet voor het lapje. Ik bedoel, de ene dag was je kop zo grijs als een stoeptegels en de volgende dag zag het zo rood als een biet.

MARGOT: Ik liet mijn haarkleur wel eens een beetje ophalen.

SCOOTER: Een beetje ophalen? Nee, schat, ze waren uren met die kop van je bezig. Maar wat mij vooral zo jofel leek? Je maakte altijd borrels klaar in die dure glazen en dan deed je daar olijven in.

MARGOT: Dat was gewoon gingerale.

SCOOTER: 't Waren borrels want het borrelde. En toen je een keer even niet keek stak ik expres zo mijn vinger in je glas.

MARGOT: Dat moet geweest zijn kort voordat ik die geelzucht kreeg.

SCOOTER: Schat, van die bacillen van mij zal jij geen last gehad hebben. Dat sterke spul wat jij dronk was gewoon tegengif.

MARGOT: Af en toe dronk ik graag een martini, dat is zo.

SCOOTER: Ja. Daarom was jij voor mij een toekomstige koningin... en nu, 't is toch niet te geloven, zitten we zomaar samen voor een soort examen! *(Margot en Scooter zijn bijna bij het speelvlak. Erna komt op en gaat naar de tafel. Ze haalt een klein flesje tevoorschijn en schenkt daar iets van op haar cake. Ze schudt de cake wat en verdwijnt weer)*

SCOOTER: Asjeblijft, kijk nou. Erna Vogel gooit iets over haar cake.

MARGOT: Misschien probeert ze de commissaris te vergiften.

SCOOTER: O, Margot, je bent me daar een achterdochtig meubel! Wie zou die schattige ouwe bemoeizieke druktemaker nou willen vermoorden?

MARGOT: Zo iets kan gebeuren met mensen in zijn positie. Dat moet u zich wel beseffen. U bent vaak genoeg met de politie in aanraking geweest, dacht ik zo.

SCOOTER: Welnee. Alleen maar een paar keer voor zo iets onbenulligs als proletarisch winkelen of het roken van een stickie en nog een paar andere akkefietjes.

MARGOT: Daar doel ik niet op.

SCOOTER: *(plotseling heftig)* Ja! Waar doel je dan wel op?!

MARGOT: Dit is niet het geschikte moment voor mij om uw vuile was buiten te hangen.

SCOOTER: Nou vergeet jij dat ik hopen vuile was van jou heb gezien, die mijn moeder maar moest zien schoon te krijgen, Margootje.

MARGOT: Het is nog altijd mevrouw Brandsen.

SCOOTER: Weet je wat jouw probleem is?

MARGOT: Wat ga ik nu weer voor onzinnigs horen?

SCOOTER: Jij denkt nog steeds dat je belangrijker bent dan ieder ander. Maar je vergeet dat we tegenwoordig allemaal dezelfde rechten hebben. Op het leven, op de vrijheid en op een stukje geluk.

MARGOT: Als u dat stukje geluk nu eens ergens anders zocht, mevrouw Zwartjes...

SCOOTER: Ha! Mijn frambozentaart gaat mooi wel winnen! Eén hap en de commissaris is verloren.

MARGOT: Moet hij waarschijnlijk met spoed naar de Eerste Hulp om zijn maag leeg te laten pompen.

SCOOTER: Nou, ik win zeker van die bagger die jij gebakken hebt.

MARGOT: Weet wel dat iedereen altijd bedelt om mijn recept.

SCOOTER: Vooral metselaars zeker. Kunnen ze als specie gebruiken. Vinden die gasten vast steengoed.

MARGOT: Ik denk het niet. Zulk volk voelt zich misschien meer thuis bij uw frambozenfrutsel.

JUF POOL: *(op)* Ah, dames, zijn we klaar om te beginnen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto